EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

27. oktoober 2005 *

Kohtuasjas C-329/03,

mille esemeks on EÜ artikli 234 alusel Areios Pagos'e (Kreeka) 31. märtsi 2003. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 28. juulil 2003, menetluses

Trapeza tis Ellados AE

versus

Banque Artesia,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud N. Colneric, K. Schiemann, E. Juhász ja M. Ilešič (ettekandja),

* Kohtumenetluse keel: kreeka.

kohtujurist: F. G. Jacobs,
kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 3. veebruari 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

— Trapeza tis Ellados AE, esindajad: *dikigoros* I. Soufleros, *dikigoros* K. Christodoulou ja *dikigoros* T. Kontovazainitis,

— Banque Artesia, esindajad: advokaat F. Herbert ja *dikigoros* G. Stefanakis ja *dikigoros* E. Papakonstantinou,

— Kreeka valitsus, esindajad: P. Mylonopoulos ja M. Apessos ning V. Pelekou,

— Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: H. Støvlbæk ja G. Zavvos,

olles 14. aprilli 2005. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 11. mai 1960. aasta esimese direktiivi asutamislepingu artikli 67 rakendamise kohta (EÜT 1960, 43, lk 921; edaspidi „esimene direktiiv") I lisa loendi B jao IV A ja loendi D jao VI tõlgendamist.

2 Kõnealuse eelotsusetaotluse esitas Areios Pagos (kassatsioonikohus) Trapeza tis Ellados AE (edaspidi „Kreeka Pank") ja Banque Artesia (edaspidi „Artesia") vahelise kohtuasja raames, mis puudutab viimase taotlust hüvitada kahju, mis tekkis Kreeka Panga keeldumisest krediteerida konverteeritavate Kreeka drahmide kontot võlakirjade likvideerimisjaotisega.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

3 Artesia, kelle asukoht on Brüssel (Belgia), omas Ateenas (Kreeka) asuvas filiaalis konverteeritavate drahmide kontot.

4 Artesia ostis perioodil 28. aprill 1981–30. juuli 1982 Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptixeos (ETVA) Anonimos Etairia (Kreeka tööstusarengu pank AS; edaspidi „ETVA"), mille aktsiad kuulusid Kreeka riigile, poolt emiteeritud börsil kaubeldavaid ja seal noteeritud omavääringus võlakirju tähtajaga üks aasta alates nende emiteerimisest. Nimetatud võlakirjade eest maksti Artesia konverteeritavate Kreeka drahmide kontolt. Selleks, et nimetatud võlakirjadele vastav summa oleks alati konverteeritav, on vaja Kreeka Panga eriluba.

5 Artesia palus 24. augustil 1982 Kreeka Pangalt luba kõnealuste võlakirjade likvideerimisjaotise konverteeritavate Kreeka drahmide konto krediteerimiseks, eesmärgiga repatrieerida see jaotis Belgiasse. Perioodil 25. august 1982– 23. november 1986 lükkas Kreeka Pank selle taotluse korduvalt tagasi. 24. novembril 1986 andis ta siiski oma loa. Paistis, et tema keeldumine oli vähemalt osaliselt põhjendatud seetõttu, et Artesia konverteeritavate Kreeka drahmide konto kasutamisele kõnealuste võlakirjade esialgseks omandamiseks luba ei antud ning seetõttu ei olnud see konto enam konverteeritav.

6 Artesia, leides, et Kreeka Panga keeldumine tekitas talle perioodil 30. september 1982–11. detsember 1986 kahju, esitas 28. aprillil 1987 nimetatud panga vastu kahjunõude. Artesia väidab, et tema poolt võlakirjade omandamine kuulus esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A alla nii, et vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 2 olid liikmesriigid kohustatud taotletud luba andma. Kohtuasja menetles Polymeles Protodikeio Athinon (Ateena piirkonnakohus), Efeteio Athinon (Ateena apellatsioonikohus) ning seejärel Areios Pagos, mis saatis asja arutamiseks tagasi Efeteiole. Viimane mõistis 27. juulil 2001 Kreeka Pangalt Artesia kasuks välja kahjutasu. Nimetatud kohus leidis, et põhikohtuasjas kõnealune protseduur kuulus esimese direktiivi artikli 2 ja I lisa loendi B alla.

7 Kuna Kreeka Pank kaebas asja kassatsiooni korras edasi, otsustas Areios Pagos menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Võttes arvesse loendi D sätet, mis tugineb esimese direktiivi [...] artiklile 4, ja nomenklatuuri VI jagu, mis puudutab „Riigi võlakirjade ja teiste rahaturul tavaliselt kaubeldavate väärtpaberite lühiajalisi investeeringuid", küsitakse, kas selle sätte mõtte ja selle poolt taotletava eesmärgi või selle tõlgendamisel rahvusvahelise kaubanduse valdkonnas üldist võimalikku praktikat silmas pidades, mille kohaselt on sellised võlakirjad, nagu seda on kõnealused ETVA üheaastased võlakirjad, lühiajalised investeeringud, kuuluvad selle sätte alla a) pangana tegutseva aktsiaseltsi poolt, mille aktsiad kuuluvad riigile, emiteeritud üheaastase kestusega börsinimekirja võetud ja seal kaubeldavad võlakirjad või b) aktsiaseltsina tegutseva panga poolt emiteeritud üheaastase kestusega börsinimekirja võetud ja seal kaubeldavad võlakirjad.?

2. Samuti, võttes arvesse nimekirja D sätet, mis tugineb [esimese] direktiivi artiklile 4, ja nomenklatuuri IX jagu, mis näeb ette „Krediidiasutustes jooksev- ja hoiukontode avamist ja nendele vahendite paigutamist, jooksevkonto jäägi või hoiukonto jäägi repatrieerimist ja kasutamist", küsitakse, kas selle sätte mõtte ja selle poolt taotletava eesmärgi kohaselt kuulub selle sätte alla pangas kui krediidiasutuses hoiukonto jäägi kasutamine, millele võib teha makseid kooskõlas käesolevas otsuses viidatava valuutakomitee otsusega 1097/1959 (imporditud välisvääringu jaotise abil jne), ja mis sisaldab omavääringus väljendatud hoiuseid, mis on konverteeritavad välisvääringusse?"

Suulise menetluse taasavamise taotlus

8 Kreeka Pank palus Euroopa Kohtu kantseleile 8. juulil 2005 esitatud taotluses taasavada suulise menetluse.

9 Selle kohta peab meelde tuletama, et vastavalt kodukorrale võib Euroopa Kohus määrusega taasavada suulise menetluse, kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt informatsiooni või kui asi tuleb otsustada argumendi põhjal, mille üle pooled ei ole vaielnud (10. veebruari 2000. aasta otsus kohtuasjades C-270/97 ja C-271/97, EKL 2000, lk I-929, punkt 30, ja 18. juuni 2002. aasta otsus kohtuasjas C-299/99: Philips, EKL 2002, lk I-5475, punkt 20).

10 Euroopa Kohus leiab, et antud asjas puudub alus taasavada suuline menetlus. Järelikult tuleb suulise menetluse taasavamise taotlus jätta rahuldamata.

Õiguslik raamistik

Ühenduse õigusnormid

11 EMÜ asutamislepingu artikkel 67 (muudetuna EÜ lepingu artikkel 67, mis on tunnistatud kehtetuks Amsterdami lepinguga) näeb ette, et:

„1. Sel määral, kui see on vajalik ühisturu nõuetekohaseks toimimiseks, kaotavad liikmesriigid üleminekuperioodil omavahel järk-järgult kõik liikmesriikides asuvatele

isikutele kuuluva kapitali liikumise piirangud, samuti igasuguse diskrimineerimise poolte kodakondsuse või elukoha või kapitali investeerimiskoha alusel.

2. Jooksvad maksed, mis on seotud liikmesriikide vahelise kapitali liikumisega, vabastatakse kõigist piirangutest hiljemalt esimese etapi lõpuks."

12 Esimese direktiivi põhjenduse kohaselt nõuab EMÜ asutamislepingu eesmärkide teostamine liikmesriikide vahel nii suurt kapitali vaba liikumise vabadust kui võimalik ning selle tagajärjel nende riikide vahel kapitali liikumise kõige ulatuslikumat ja kiiremat liberaliseerimist.

13 Nimetatud direktiivi artikli 1 lõike 1 ja artikli 3 lõike 1 kohaselt annavad liikmesriigid direktiivi I lisa loendis A ja teatud tingimustel ka I lisa loendis C loetletud kapitali liikumisega seotud tehingute sõlmimiseks ja täitmiseks ja nendega seonduvateks ülekanneteks liikmesriikide residentide vahel nõutava täieliku loa rahavahetuseks.

14 Esimese direktiivi artikkel 2 lõige 1 näeb ette, et „liikmesriigid annavad üldise loa selle direktiivi I lisa loendis B loetletud kapitali liikumisega seotud tehingute sõlmimiseks ja täitmiseks ja nendega seonduvateks ülekanneteks liikmesriikide residentide vahel." [Siin ja edaspidi on osundatud direktiivi tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]

15 Loa andmine ei kehti seevastu selle lisa loendis D loetletud kapitali liikumistele. Liikmesriikidel on õigus säilitada nende tehingute osas piiranguid.

16 Esimese direktiivi artikkel 4 sätestab:

„Valuutakomitee uurib vähemalt kord aastas, millised on käesoleva direktiivi I lisa nimekirjades loetletud kapitali liikumisele kohaldatud piirangud; komitee teeb komisjonile teatavaks piirangud, mis tuleb kõrvaldada."

17 Esimese direktiivi I lisa loendi B jaos IV A, mis puudutab „direktiivi artiklis 2 nimetatud kapitali liikumist" loetletud kapitali liikumise hulgas esineb eelkõige „börsil kaubeldavate omamaiste väärtpaberite omandamine mitteresidentide poolt (välja arvatud lepinguliste fondide osakud) ja nende likvideerimisjaotise repatrieerimine", millele vastab nomenklatuuri jagu IV A. See hõlmab eelkõige punkti 3 alapunktis i „omamaises vääringus" väljendatud võlakirjade omandamist ning punktis 4 „Võlakirjade likvideerimisjaotise repatrieerimist".

18 Esimese direktiivi I lisa loendis D „direktiivi artiklis 4 nimetatud kapitali liikumine" loetletud kapitali liikumise hulka arvatakse:

— „riigi võlakirjade ja teiste rahaturul tavaliselt kaubeldavate väärtpaberite lühiajalised investeeringud", mis vastavad nomenklatuuri jaole VI. See sisaldab eelkõige mitteresidentide investeeringuid omamaisel rahaturul ja nende likvideerimisjaotise repatrieerimist;

— „jooksevkonto ja hoiukonto avamine ja nendele vahendite paigutamine, jooksevkonto jäägi või hoiukonto jäägi repatrieerimine või kasutamine krediidiasutustes", mis vastavad nomenklatuuri jaole IX. See sisaldab eelkõige mitteresidentide tehinguid omamaistes krediidiasutustes ja seda kohaldatakse nii oma- kui välisvääringus väljendatud kontodele ja hoiustele.

Siseriiklikud õigusnormid

19 Valuutakomitee 23. mai 1959. aasta otsus 1097, mis puudutab piiratud konverteeritavuse korra kohaldamist Kreekas (*FEK A* 109/16.6.1959), nägi ette, et põhkohtuasja asjaolude asetleidmise ajal võis Kreeka Pangas ja kahes teises tunnustatud pangas avada isikute nimel, kelle püsiv elukoht oli välisriigis, kahte liiki hoiukontosid, nimelt konverteeritavate Kreeka drahmide ja välisvääringu konto.

20 Selle otsuse kohaselt võis konverteeritavate Kreeka drahmide kontosid kasutada üksnes kindlatel eesmärkidel ning neile võis teha makseid üksnes piiratud kujul. Nimetatud otsus sätestas, et kui Kreeka drahme kasutati ilma Kreeka Panga eriloata muul kui ettenähtud eesmärgil, nende konverteeritavus lõpeb.

Eelotsuse küsimused

Esimene küsimus

21 Esimeses küsimusega küsib Areios Pagos sisuliselt seda, kas nende emiteerimisest alates üheaastase kehtivusega omavääringus väljendatud võlakirjade omandamine,

mis on börsil kaubeldavad ja seal noteeritud ja mille on emiteerinud liikmesriigis asuv ja sellele riigile kuuluv pank, kujutab endast „börsil kaubeldavate omamaiste väärtpaberite omandamist [...]" esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A mõttes või „riigi võlakirjade ja teiste tavaliselt rahaturul kaubeldavate väärtpaberite lühiajalist investeeringut" selle lisa loendi D jao VI mõttes.

22 Poolte osas on selge, et tulenevalt esimese direktiivi eesmärkidest, on Artesia näol tegemist „mitteresidendist" pangaga, mis omandas Kreekas kõnealuseid võlakirju ning mis tahtis nende likvideerimisjaotise repatrieerida Belgiasse. Samuti on selge, et need võlakirjad on „omamaised väärtpaberid", millega börsil kaubeldi ja mis olid seal noteeritud ja mis on nende emiteerimisest alates üheaastase kehtivusega omavääringus väljendatud võlakirjad.

23 Artesia ja Euroopa Ühenduste Komisjon väidavad, et nimetatud võlakirjad kuuluvad esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A alla. Kreeka Pank ja Kreeka valitsus seevastu väidavad, et need kuuluvad selle lisa loendi D jao VI alla.

24 Põhikohtuasjas toimus vaidlus seega kõnealuste võlakirjadega seotud kriteeriumide erineva tõlgenduse üle. Vaidluse all olid mõisted „börsil kaubeldavad väärtpaberid" ja „tavaliselt rahaturul kaubeldavad väärtpaberid." Menetluse eesmärk oli samuti kindlaks määrata, kas kõnealuste võlakirjade tähtaeg on nende määratlemisel oluline kriteerium. Kreeka Pank ja Kreeka valitsus on seisukohal, et kõnealused võlakirjad on „tavaliselt rahaturul kaubeldavad väärtpaberid" esimese direktiivi I lisa loendi D jao VI mõttes, hoolimata sellest, et nendega kaubeldi börsil.

25 Vastavalt asutamislepingu artiklile 67 tähendab kapitali vaba liikumine liikmesriikides asuvatele isikutele kuuluva kapitali liikumise piirangute kaotamist, samuti igasuguse diskrimineerimise kaotamist poolte kodakondsuse või elukoha või kapitali investeerimiskoha alusel. Esimene direktiiv näeb artikli 67 rakendamiseks ette teatava kapitali liikumise täieliku liberaliseerimise ning seab eesmärgiks haldusalaste takistuste kõrvaldamise, mis, kuigi need ei nõuaks valuutavahetuse luba ning ei kahjustaks välisväärtpaberite omandamist, kujutavad vaatamata sellele endast takistust liikmesriikide vahelise kapitali vaba liikumise ulatuslikumal ja kiiremal liberaliseerimisel, mida nõuab esimese direktiivi põhjenduse kohaselt Euroopa Ühenduse eesmärkide teostamine (vt 24. juuni 1986. aasta otsus kohtuasjas 157/85: Brugnoni ja Ruffinengo, EKL 1986, lk 2013, punktid 21 ja 22).

26 Selle kohta peab mainima, et kuigi nimetatud lisa loendi D jaos VI esineb mõiste „tavaliselt rahaturul kaubeldavad väärtpaberid", ei näe esimene direktiiv ette selle mõiste määratlust. Seevastu viitab direktiiv selle lisa loendi B jaos IV A, samuti seda mõistet määratlevates selgitavates märkustes, mõistele „börsil kaubeldavad väärtpaberid". Nende märkuste kohaselt, mida tuleb vaadelda kui nimetatud direktiivi lahutamatuid osi (vt 4. veebruari 1988. aasta otsus kohtuasjas 143/86: East jt, EKL 1988, lk 625, punkt 11), on „börsil kaubeldavad väärtpaberid" „väärtpaberid, millega kauplemine on reguleeritud ning mille hinnad avaldab regulaarselt kas ametlik väärtpaberibörs (noteeritud väärtpaberid) või muu väärtpaberibörsiga seotud organ näiteks pankade komitee (noteerimata väärtpaberid)". Nagu tõstab esile komisjon, tähendab selline määratlus seda, et ühenduse seadusandja pidas börsi tegutsemisreegleid oluliseks, eelkõige nende sätete põhjal, mis tagavad börsi tegevuse läbipaistvuse ja kaubeldavate väärtpaberite hinna avaldamise.

27 Mis puudutab esimese direktiivi I lisas loendis B jaos IV A nimetatud „börsil kaubeldavaid väärtpabereid", siis leidis ühenduse seadusandja, et reguleeritud

keskkonnas, nagu börsil, võib asjaomane liikmesriik kaubeldavate väärtpaberitega seoses anda esimese direktiivi artikli 2 mõttes üldise loa tehingute sõlmimiseks või täitmiseks, samuti liikmesriikide residentide vahelisteks ülekanneteks.

28 Seevastu esimese direktiivi I lisa loendi D jaos VI mainitud rahaturg on vähem reguleeritud kui börs. Tõepoolest, rahaturul teostatatavad tehingud sõlmitakse harilikult eraisikute vaheliste läbirääkimiste tulemusel, mis on börsiga võrreldes läbipaistmatum. Seda kinnitust toetab samuti asjaolu, et „tavaliselt rahaturul kaubeldavate väärtpaberite" põhiliseks iseloomulikuks tunnuseks on see, et nende hindu ei noteerita avalikult, nii et siseriiklikel ametivõimudel võib tekkida vajadus määrata nende väärtus selleks, et vältida fiktiivsetest hindadest tulenevat mistahes pettust. Seevastu, nagu tõi välja kohtujurist oma ettepaneku punktis 43, ei ole see nii „börsil kaubeldavate väärtpaberitega."

29 Toimikust tuleneb, et väärtpaberid, isegi kui nendega kaubeldi börsil, omandati tegelikkuses ETVA-lt. Vastupidi Kreeka Panga poolt kohtuistungil väidetule, ei muuda see asjaolu siiski kõnealuste võlakirjade olemust. Nagu tõi oma ettepaneku punktis 40 välja kohtujurist, ei näinud esimene direktiiv ette, et väärtpaberitega kauplemise koht ja nende omandamise koht oleksid samad. Esimese direktiivi I lisa loend B hõlmab „börsil kaubeldavate väärtpaberite [...] omandamist [...]" ning ei nõua seega väärtpaberite omandamist börsil. Otsustav kriteerium on see, et nad oleksid selle raames kaubeldavad. Samuti nagu tõi selles punktis esile kohtujurist, toetab seda tõlgendust esimese direktiivi kõikide keeleversioonide analüüs.

30 Kui väärtpaberite tähtaeg võib olla määrav nende võlakirjade puhul, mis kuuluvad esimese direktiivi I lisa loendi D alla ja mille suhtes on selle direktiivi artikli 4 mõttes

kehtestatud piirang, nimelt „investeeringud riigi lühiajaliste võlakirjadega ja teiste tavaliselt rahaturul kaubeldavate väärtpaberitega", ei ole see siiski nii „börsil kaubeldavate väärtpaberitega." Need on nimetatud ainult sama lisa loendi B jaos IV A, nagu ka esimese direktiivi selgitavates märkustes. Viimased viitavad otseselt nimetatud jaole IV ja näevad ette üksnes võlakirju emiteeriva asutuse tunnuse, nimelt nii „era- kui avalikud asutused." Lühiajaliste võlakirjade määratluse näevad ette nõukogu 17. novembri 1986. aasta direktiiv 86/566EMÜ, millega muudetakse esimest direktiivi (EÜT L 332, lk 22), ja nõukogu 24. juuni 1988. aasta direktiiv 88/361/EMÜ asutamislepingu artikli 67 rakendamise kohta (EÜT L 178, lk 5; ELT eriväljaanne 10/01, lk 10), mis ei ole tagasiulatuvalt kohaldatavad. Samuti tuleneb esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A sõnastusest, et ühenduse seadusandja soovis määratleda „börsil kaubeldavaid väärtpabereid" muude kriteeriumide kui nende tähtaja alusel.

31 Eeltoodust tuleneb, et kõnealused võlakirjad on „börsil kaubeldavad väärtpaberid" esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A ja selle selgitavate märkuste mõttes.

32 Neil asjaoludel ei ole vaja uurida, kas need võlakirjad vastavad samal ajal selle lisa loendi D jao VI kriteeriumidele. Isegi kui see nii oleks, ei mõjuta see asjaolu, et kõnealuse kapitali liikumise suhtes kohaldataks esimese direktiivi artiklis 2 sätestatud liberaliseeritud korda selles osas, milles nad vastavad esimese direktiivi I lisa nimekirja B kriteeriumidele. Ükski selle direktiivi säte ei piira liberaliseerimist, mida tuleb kohaldada kapitali liikumisele selle direktiivi artikli 2 alusel, selle tõttu, et sama kapitali liikumine vastab ka nimetatud direktiivi I lisa loendi D kriteeriumidele. Samale järeldusele jõuab esimese direktiivi tõlgendamisel, tema eesmärki silmas pidades, mis on väljendatud selle ainsas põhjenduses, ehk nõudes „nii suurt kapitali liikumise liberaliseerimist liikmesriikide vahel kui võimalik ja selle tagajärjel tunduvalt ulatuslikumat ja kiiremat kapitali liikumist."

33 Peab lisama, et asjaolu, et põhikohtuasjas on võlakirjad pangana tegutseva riigi omandis oleva aktsiaseltsi emiteeritud väärtpaberid, ei muuda nende olemust. Selle kohta täpsustavad esimesele direktiivile lisatud selgitavad märkused, et neid võlakirju võivad emiteerida nii era- kui avalikud asutused, nagu on välja toodud ka käesoleva kohtuotsuse punktis 30.

34 Eelnevat arvesse võttes peab vastama esimesele küsimusele, et emiteerimisest alates üheaastase tähtajaga omavääringus väljendatud võlakirjad, mis on börsil kaubeldavad ja seal noteeritud ja mille on emiteerinud liikmesriigis asutatud riigile kuuluv pank, kuuluvad esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A alla. Nende omandamist, samuti nende likvideerimisjaotist reguleerib selle direktiivi artikkel 2, mis viitab jaotise repatrieerimist sätestava I lisa loendile B.

Teine küsimus

35 Teise küsimusega küsib Areios Pagos sisuliselt seda, kas jooksevkonto jäägi või hoiukonto jäägi kasutamine krediidiasutuses esimeses küsimuses puudutatud võlakirjade omandamise eesmärgil kuulub esimese direktiivi I lisa loendi D jao IX alla.

36 Kapitali liikumist tuleb esimese direktiivi eesmärkidest lähtudes tingimata käsitleda igakülgselt ning kuna kapitali liikumise sihtkoht kuulub ühte liberaliseeritud kategooriasse, ei saa sellise liikumise algupära põhimõtteliselt, arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 32 toodud kaalutlusi, seda liigitust mõjutada. Muu hulgas

takistaks ühte liberaliseeritud kategooriatesse kuuluvate väärtpaberite omandamist tõsiselt see, kui liikmesriikidel oleks selliste omandamiste puhul vaba voli piirata jooksevkonto jäägi või hoiukonto jäägi kasutamist.

37 Järelikult peab vastama teisele küsimusele, et asjaolu, et esimese direktiivi I lisa loendi B jao IV A alla kuuluvate võlakirjade omandamist rahastati krediidiasutuses oleva jooksevkonto jäägi või hoiukonto jäägi abil, isegi kui see kuulub sama lisa loendi D jaosse IX, ei saa mõjutada kõnealuse kapitali liikumise liigitamist nimetatud lisa loendi B jaosse IV A.

Kohtukulud

38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, v.a poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. **Emiteerimisest alates üheaastaseks tähtajaks omavääringus väljendatud võlakirjad, mis on börsil kaubeldavad ja seal noteeritud ja mille on emiteerinud liikmesriigis asuv ja sellele riigile kuuluv pank, kuuluvad nõukogu 11. mai 1960. aasta esimese direktiivi asutamislepingu artikli 67**

rakendamise kohta I lisa loendi B jaosse IV A. Nende omandamist, samuti nende likvideerimisjaotist reguleerib selle direktiivi artikkel 2, mis viitab jaotise repatrieerimist sätestava sama direktiivi I lisa loendile B.

2. Asjaolu, et esimese direktiivi I lisa loendi B jaosse IV A kuuluvate võlakirjade omandamist rahastati krediidiasutuses oleva jooksevkonto jäägi või hoiukonto jäägi abil, isegi kui see kuulub sama lisa loendi D jaosse IX, ei saa mõjutada kõnealuse kapitali liikumise liigitamist nimetatud lisa loendi B jaosse IV A.

Allkirjad